

Székely Közélet

Politikai, közgazdasági és társadalmi ujság

Előfizetési árak:
Egész évre 50 Lel, félévre 25 Lel, negyedévre 13 Lel.
Egyes szám ára 1 Lel.

Felelős szerkesztő:
TOMPA LÁSZLÓ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Bulevardul Regele Ferdinand (Kossuth-utca) 14. sz.
Telefonszám: 84.
Megjelenik minden vasárnap.

A földmives szövetség.

Alig mult egy éve annak, hogy mozgalom indult Erdélyben a magyar földmives nép szervezetbe tömörítése iránt. A mozgalom Marostorda megyéből indult ki s az volt a terv, hogy Erdély földmives (birtokos) népe egyetlen szervezetet alkosson Marosvásárhely központtal s az ügy ottani kezdeményezői a propaganda támogatására „Erdélyi Barátság” címen igen ügyes sajtó-organumot létesítettek.

Az eszme különben már a marostordai kezdeményezésnél korábban felvetődött Udvarhely-megyében s így történetelt meg, hogy hamarabb öltött testet itt, mint a szomszéd vármegyében, ahol a nyílt propaganda előbb megindult. A szervezkedésre a kereskedők, iparosok és ipari munkások szervezetei szolgáltatták a példát és adták az ösztönzést.

Tapasztalat bizonyította ugyanis, hogy azok a társadalmi osztályok, a melyek érdekeik védelmére és előmozdítására alkalmas szervezetekbe tömörültek, a változott nehéz viszonyok mellett, sokkal jobban boldogultak, mint a széttagolt s a termelés terén legezámottavóbb gazdaközönység, amely így minden tekintetben védtelenül állott. Például, ha a közönység panaszkodott, hogy drága a csizma, drága a cipő; nem bírja érette a magas árakat megfizetni; keresték az okát és megtalálták abban, hogy drága a bőr s azért drága a lábbeli.

Nosza rajta, maximálták a bőr árát s holnapután még drágább lett a csizma s a cipő, mert a piacról eltűnt minden bőrányag s a láncosok titokban még drágábban adták el a cipésznek vagy a bizalmat érdemlő más halandónak, mint az ármaximálás előtt. Hogy némelyeket megbüntettek drágításért, az a helyzeten mit sem változtatott.

Ellenben a gazda terményét nyugodtan maximálhatták és rekvirálhatták, mert annak nem állott és nem áll médjában gabonáját, vagy más terményét és állatjait, fáját stb. elrejtteni.

Igy abba a szomorú helyzetbe került, hogy szükségleteit aránytalanul drágán volt kénytelen beszerezni, viszont a saját produktumait mesterségesen lenyomott potom árért kellett átengednie. Pedig (miként régebb egy kereskedő barátom mondotta:) „*hej, beh lassan nő a gazda pénze!*”

Azon fölül a gazdaközönység sok szükségleti cikkhez széttagolva hozzá sem juthat, mert a változott viszonyok miatt azok a kereskedésekben meg nem találhatók, társaságosan nagyobb tömegben azonban könnyen beszerezhetők.

A védekezés és a jobb boldogulás elérése volt tehát a cél, amely egyeseket tette ösztönzött és néhány rövid hét alatt „Földmives Szövetség” címen szervezetbe tömörítették Udvarhely-vármegye gazdaközönységét, amely bár nem zárkózott el a szomszéd vármegyék hasonló szervezeteivel való alkalomszerű együttműködéstől, függetlenségét megővni óhajtotta.

A sok tudással s nagy tapasztalatokkal bíró Gál Imrét állította a szövetség elnöknek a maga vezetőjéül s melléje segítő társul titkárnak Varró Elekot, a lelkes székelyt, akiknek gondos

és szorgos keze hamar felvirágoztatta a nagy célú alkotást.

Most egy éve vágon számra gyümölcsfa-oltványokat hoztattak, jóféle vetőmagvakat szereztek be, amit lehetett a tagoktól, és ezeket a szövetség azon tagjainak, a kiknek szükségük volt rá, alig valamivel fölebb a beszerzési áránál engedték át. A szövetség vezetősége mozgalmat indított a gazdák érdekeit szolgáló árucarnok létesítése ügyében, amely bár még nem jött létre, de a megvalósulás stádiumában van. Gazdanapokat rendezett s vándor előadásokat tartott stb.

A kereskedőknél és iparosoknál ujabban kieszközölte, hogy a szövetség tagjai 5—10—15 százalékkal olcsóbban vásárolhatják meg szükségleteiket, mint más vevők. Így csupán egyetlen vásárlás alkalmával többszörösen is megtérül a csekély tagdíj, amit a gazdakörnek és annak a

révén a szövetségnek fizetnek.

Sajnos, több olyan gazdakör van, a melyeknek a vezetői bűnös könnyelműséggel nem törődnek a vezetésük alatt levő gazdakör tagjainak az érdekeivel, a szövetség üdvös és előnyös intézkedéseiről azokat nem tájékoztatják, így azoknak hasznát nem vehetik, maguk sem dolgoznak és így a kört elaltatják, ahelyett, hogy más arravaló embernek adnák át a helyüket.

Az említettek csak kiragadott példák, mert a szövetség működése sokkal tágasabb téren mozgott. Ugyde ezután kell még igazán megizmosodni, ha melléje áll szívvvel lélekkel a gazdátársadalom.

Ébredjen tehát a gazdaközönység, álljon érdekei szolgálatába. Mindenre reá fér a jobb boldogulás, mi részben temérdek a teendő.

Sz. Szakáts Péter.

Választások után.

A választási szabálytalanságok és erőszakoskodások által felkeltett izgalmas hangulat uralodik még mindig a politikai életben. Panaszok, a királyhoz intézett memorandumok, kihallgatások után sorolják fel a román ellenzéki pártok s a magyar nemzeti párt vezetői mindazt a sok sérelmet, melyet egyes helyeken a szavazások tisztasága ellen elkövettek.

Maniu Gyula az erdélyi román nemzeti párt elnöke a királyhoz intézett memorandumában kijelenti, hogy a választások eredménye nem fedi a nép akaratát.

A kormány nem riadt vissza attól, írja Maniu, hogy minden elképzelhető eszközt felhasználjon a választók terrorizálására és megvesztegetése céljából. Törvénytelen és a dekret-legevel homlokegyenest ellenkező rendeletekkel maga a kormány utasította a választási elnököket, hogy utasítsák vissza a jelölteket s hogy a választást egy éjszaka szakítsák félbe, amivel szándékosan alkalmat szolgáltattak büntettek és csalások elkövetésére s erre biztatták szerveiket. A tisztviselők százainak elhelyezése és elbocsátása, pénzzel és itallal a legdühösebb lélekvadászat, letartóztatások, ütlegetések végtelen sorozata, egyes jelöltek letartóztatása, a választási propaganda megakadályozása előzték meg a választásokat. Súlyos esetek és beszédes számok felsorolása után így folytatja a memorandum:

Ily módon, Felség, a választás napja, melynek ünnepségeket kellett volna lennie és alkalmasnak arra, hogy a nemzeti méltóság és a sok áldozattal megszerzett nemzeti szuverénitás magasztosan megnyilvánuljon, gyász és reménytelenség napjává változott, mely nemzeti gyalázatba és európai botrányba fulladt.

A magyarság és az ellenzéki pártok a királytól várják a súlyos sérelmek orvoslását, melynek egyetlen módja csak a szabálytalanul szerzett mandátumok megsemmisítése és a pótválasztások elrendelése lehet.

A magyar nemzeti párt helyi vezetősége Pál István apátot szenátorrá választása alkalmából f. hó 19-ikén, vasárnap d. e. 11 órakor, a plebánia előtti téren üdvözölni kívánja. Legyen

ott mindenki, hogy az üdvözlés méltó legyen az alkalomhoz és megválasztott szenátorunk tiszteletre méltó, nemes egyéniségéhez.

A választás vezetőségének megállapítása szerint, a szenátorságra Pál Istvánt 4278 szavattal választották meg, Comsa Sofron dr. 1409 szavazatával szemben. Pál István többsége tehát: 2869, amely szám körülbelül megmutatja, mily biztos esélyekkel mehettek volna egy valószínű választásba a megye magyar képviselőjelöltjei.

Helyesen gazdálkodunk-e?

IV.

Igen sok községünknek átka a vízhiány. Száraz években a falu lakossága messze vidékről hordja a maga és állatai számára a szükséges vizet. Jaj annak a községnek, a hol ilyen vízhiány idejében ut ki a tűzvész. Ott az emberek ölbebullt kézzel kénytelenek nézni a pusztító elem dühöngését. A mult ősz intő példa volt. Voltak községeink: melyek 6—7 kilométer távolságról hordták szorgos munkaidőben a vizet. Használ-e példa? Alig hiszem! Az a szárazság tova tűnt, lehet, évek múlva jön elő újra a víz-mizéria, s akkor újra kezdődik a fogadkozás... így meg... úgy... ezt adunk, azt áldozunk; de nekünk „vezeték” kell... Megjön az első eső, földanyánk titkos csatornái összegyűjtik az esőcseppeket, a kiszáradt kutak vízzel telnek meg s a „vezeték” marad vágyó vágyakozás, s marad merész fantázia teljesíthetetlen szüleménye. Csak egy kis áldozathozatal kell s a határon bőségben található vizet minden község bevezetheti a falu közé, közös itató helyeket, kutakat állíthat föl; de ehhez áldozatkészség és közös akarat kell.

Közös akarat! Éppen ennek hiánya az oka minden maradiságunknak, legnagyobb akadálya vagyoni megerősödésünknek. Mi lenne akkor, ha a falu gyűlésein egyik-másik „csak azért is” atyámfia nem mondana vétőt, bármily közérdeklő dolog tárgyalása van is szőnyegen? Mi lenne, ha pusztán népszerűség-hajhászatból egy vízvezeték tervezésének tárgyalásakor, nem szólalna föl egyik másik a „szóvivők” közül, hát ilyen teherrel nem

lehet a népet sujtani s az indítvány lekerül a szőnyegről; viz, az nem lesz; de egy újabb szárazságban lesz tenger vesződés, időpocsékolás s esetleg irtózatossá károsodás. A jobbik eszűket vegyék elő az emberek. Ott, a hol a múlt évben nem volt viz, kezdjenek hozzá közös erővel, közös akarattal, s közös költséggel készíttessék meg azt a vezetékét. Lehet, számottevő terhet ró egyesekre; de a vizellátás gondját, egyszeri kiadással egy nemzedék vette le válláról.

Azt olvastam régen, hogy a székelység állattenyésztése kitűnő. A mikor a véderdő rendszer nem volt életbe léptetve, a mikor Magyarországot a székelység látta el kitűnő minőségű fehér jármasszokkal, a mikor az egy éves borjú csekély kiadással 4-5 évig csatangolhatott az erdőn s aztán gazdájának erszényét kiduzzasztotta, lehetett beszélni arról, hogy ez állattenyésztés kitűnő. Azonban most, a mikor a legeltetés szűk térre van szorítva, amikor az állat éveig való gondozása nincs arányban az érté kapott értékkel, a mikor a belterjes gazdaság felé közeledő gazdasági irányzat a gyorsabb állatértékesítést követeli meg, az erdélyi fehér fajállatok tenyésztése sokat veszített jelentőségéből. Ma már legtöbb községben, ha van is fehér tehén; de az első minőségű jármassz fehér ökrök tartása fényűzés-számba megy. Ma már a tarka faj dominál nálunk is, a nélkül, hogy bizonyos fajiság betartására törekednek. Tisztavérű tenyésztésünk alig van, s ha egy két gazda arra törekedne is, hogy tisztavérű tenyészete legyen, dugába dül ebbeli törekvése, mert a tenyészbírák megválasztására a községek egyáltalában nem fordítanak gondot s ez a jogcím „tarka“ legtöbb helyen elégséges arra, hogy tenyészállat legyen.

Abban az esetben, ha a gazda minden áron ragaszkodik ahoz, hogy tisztavérű tenyészete legyen, nagy költséggel saját magának kell apaállatot tartani, már pedig a felmerült kiadása, sehogy sincs arányban a várható haszonnal. A községekben pedig nincsenek figyelemmel a fajra s így a székelység marhaállományára „piros-tarka“, illetve hogy szabatosabban fejezzem ki magamat „tarka barka.“

Állatállományunk értékének emelése céljából minden község minden gazdájának arra kellene törekednie, hogy az adott viszonyoknak megfelelő legalkalmasabb faj fejlesztését kultiválja, s ennek megfelelően: a meghatározott fajból való apaállatok feltétlenül tiszta vérűnek kellene lenni. Ily apaállatok beszerezhetése azonban ma legtöbb község lakosaira elviselhetetlen terheket ró, s az állam segítő kezének kellene jönnie, hogy állattenyésztésünk fellendülhessen. Nekünk egyebet is kell várunk az államhatalomtól: drákói szigorú az apa-állatok minősítésénél. Nem szabad, hogy előforduljon, hogy Pál avagy Péter bikája, ha kevésbé alkalmas is, bebélyegeztessék ez, vagy más okból. Annak az állatnak minden tekintetben teljesen megfelelőnek kell lenni. Jó csontozatu, jó tejelő tehéntől kell származnia. Az udvarhely-megyei földmives szövetség megindította a gazdaságkörei közt, az állatok törzskönyvezését, sajnos, mint sok más üdvös gondolat, ez is tova röppent, nyomot nem hagyva maga után, s megkeresésünkre egy-két gazdaság kivételével még válasz sem érkezett. Pedig annak a törzskönyvelésnek igazságos vezetése s a megítélés szándékolt szigorú megvizsgálása a jó tenyész-állatok gyorsított tempóban vitte volna előre állatállományunk feljavítását.

Legelőtenyésztésünk alig-alig van, néhány birtokosunk néhány tenyészkancaat tart ugyan, de meggyünkben a lótenyésztés nagyon kezdetleges lábon áll. Gyenge, kavicsos, meredek, alig hozzáférhető szántóink feltétlenül megkövetelik a juh-tenyésztést. Tartunk is juhot szőlőben hosszában; azonban amikor beüt a métely, juhállományunk rendszeresen a minimumra apad le. Ujabbban a „distol“ nevű gyógyszer alkalmazásával jogos reményünk lehet, hogy juhállományunk minden 3-4 évben nem megy tönkre. Legtöbb községben tiszta sertés tenyésztésünk sincs. Ott, hol nyomásos rendszer van, legjobban megfelel a „kondorszörű“ „bagoner“

vagy „mangalica“ nevek alatt tenyésztett állat. Ott, a hol az állatokat nyáron át is benn kell tartani, ott gazdaságosabb az angol („Yorkshirei“) avagy a báznai fajta.

(Folytatjuk.)

V-6.

Székelyudvarhely katolikus társadalmához!

Felkértek az alábbi sorok közlésére:

A székelyudvarhelyi r. kath. egyházközség lakossága sokszor adta gyönyörű tanujelét annak, hogy minő elszántan és rajongó szeretettel ragaszkodik katolikus egyházi iskoláihoz. Az egyházközség 1921 október 16-án közgyűlést is tartott az iskolák fenntartása érdekében. Nyolc beszéd hangzott el azon a gyűlésen — mindegyik tele lelkesedéssel, tüzzel, áldozatkészséggel iskoláink iránt. Beszéltek ott öregek és fiatalok, szegények és gazdagok és mindnyájan egy szívről, egy lélekkel mondták, hogy a hitközség törhetetlenül ragaszkodik iskoláihoz és egy akarattal meghozza a szükséges áldozatot. A közgyűlés pedig lelkesen tapsolt a szónokoknak és egyhangúlag zugta, harsogta, hogy készek vagyunk adózni iskoláinkért.

Azóta a kath. lakosság pontos összeírása és az iskolaadó kivétele megtörtént. Letelt az adó megfellebbezésére kitűzött két hét is és ime minő meglepően szép városunk katolikuságától, hogy a hateret leiket számláló népes egyházközségből egyetlen egy ember nem akadt, aki azt kérte volna, hogy az iskolaadó alól mentse fel. Nem akadt ilyen, mert az udvarhelyi közhangulat és közfelfogás szerint szégyenletes dolog, ha valaki az egyházi iskolákért való áldozattól huzódzik.

Katolikus Testvérek! Ezt az egyháztanács igaz lelkesedéssel veszi tudomásul és szeretettel értesít benneteket, hogy az iskolaadó beszédese megkezdődött. Tamás Lajos, Hártmájer Rudolf és Dézsy Balázs urak, érezve, hogy mily fontos ügyről van szó, önzetlenül, minden díjazás nélkül vállalkoztak erre a nemes, de fáradságos munkára.

Katolikus Testvérek! Biztosra vesszük, hogy ami az iskolaadó megszavazásánál, ugy annak befizetésénél is méltók lesztek önmagatokhoz. Hiszünk, hogy az iskolának már csak említése is megdobogtatja szíveteket, lelkesedést gyújt bennetek és halogatás nélkül, örömmel, sőt büszkeséggel siettek annak támogatására!

A r. kath. egyházközség vezetősége.

A Goethe-estélyről.

A teli hold bággyadt, hideg fényt árasztott az elcsendesülő városra. A boltok redőnyei élénk puskatűzre emlékeztető ropogással zárultak, a műhelyekben kialudtak a lámpák, letették a szerszámokat. Akik csak az utcákon jártak, siettek haza kipihegni magukat, vagy a vendéglőkbe igyekeztek, hogy ott könnyű szórakozásra találjanak. Lehetett azonban itt-ott kényelmesen lépegető, vidáman beszélgető, kisebb csoportokat is látni. Ezeknek közös célját az a kellemesen csengő női hang árulta el, amelyik a szembe jövő ismerős csodálkozó: hova? kérdésére így felelt: „Mi a Goethe-estélyre megyünk! Csatlakozzék hozzánk, nem bájja meg!“

Hát igazva volt az ezüst esengettyüként csilingelő hang tulajdonosának. Akik megjelentünk a Jótékony Nőegylet Goethe-estélyén — már pedig szép számmal sereglettünk ott egybe — nem bántuk meg, hogy odamentünk. Mert bizony nem mi jótékonykodtunk azzal a néhány lejjel, amivel a jegyünket váltottuk meg, hanem a Nőegylet gyakorolt velünk jót, amikor olyan pazar bőkezűséggel részesített bennünket magasabb szellemi élvezetben s ezzel enyhített a lelki fűrészen, amelyet, kis városok lakói, kisebb vagy nagyobb mértékben, de mindnyájan éreztünk.

Goethét hallottuk a legjobb magyar fordításokban, Beethoven finom muzsikáját élvezhettük, Schubert-dallamokban gyönyörködhettünk. Ha csak ennyit irunk, ezzel is szinte eleget mondtunk. Ez is fokmérője annak a magas művészi színvonalnak, amelyre a Nőegylet irodalmi estélyei emelkedtek. Szerencsés csillagzat alatt született az irodalmi estélyek tartásának gondolata s akik csak becsülni és értékelni tudják a jót és a szépet, hálásak lehetnek a hőgyeknek, akik fáradságot nem ismerő buzgalommal, nagy körültekintéssel és ötletességgel rendezik egyiket a másik után.

A felolvasás Goethe műveinek, valamint a

Goethéről írott nevezetesebb tanulmányoknak alapos ismeretéről tett bizonyosságot. Jellemző Goethét, mint embert, mint sokoldalú tudóst, mint költőt lángelmét. Nagy gonddal és alaposítással készült, az anyag kellő megválogatásával. Alkalmat adott a hallgatónak komoly elmélyedésre, amellyel a megfelelő helyeken ügyesen közbeszólt Goethe-anekdóttákkal elérte azt, hogy élénk és változatos is volt s a közönség figyelemmel hallgatta végig. Tompa László kiváló munkát végzett; előadása méltó volt a nagy költőhöz, akiről minél teljesebb képet akart megrajzolni.

A szavalók: Gálffy Zuzsika, Magyar Erzsébet, Nagy Elemér és Szász József művészi készséggel oldották meg a rájuk bízott feladatot, részük van abban, hogy az estély annyira sikerült. Különösen Nagy Elemér mindnyájukat meglepő és bámulatba ejtő ügyes eredetiséggel, játszották inkább, mint szavalta a Bűvészinaszt.

Az énekszámokkal szereplő Jakabos Irén, Halmágyi Samuné, Kinda György és kísérei: Papp Dezsóné, Kertész Arpádné és Tompa Lászlóné tehetségük javát adták s szintén nagy mértékben hozzájárultak az estély sikeréhez.

Külön kell megemlékeznünk Forró Gézánról, aki az előadott Fauszt-jelenetben Margit szerepét játszotta megrázó drámai erővel, Csefő Sándorról és Jeszenazky Miklósról, akik méltó partnerei voltak neki. Tompa Lászlóné és Szabó Ernő Beethoven szonátát játszottak művészi együttesben, játékkukat a közönség szünni nem akaró tapsal jutalmazta.

Éjfél felé járt az idő, amikor az estélyre vonatkozó gondolatainkat kicserélve haza felé vettük utunkat. A teli hold teljes pompájával tündökölt s a gyéren elszórt csillagok libegő lánggal egy óriási mécsék gyanánt világítottak. Valahogyan úgy jött nekem, hogy Goethét s vele együtt a szellemóriásokat ezekhez a távolból felénk ragyogó csillagokhoz hasonlítsam. Ő is mérhetetlen magasságra emelkednek fel s onnan tekintenek alá korokat és nemzeteket átfogó, egységesítő pillantással. Ők is fényükből mítszem vesztve élnek örök életet, míg idelelen a földön országok dölnék össze s nemzetek tűnnek fel és pusztulnak el. Ők is biztatóan tekintenek rájuk s lelkünket a földiektől elvonva a magasságok felé emelni akarják.

Jakovszky Dénes.

Az alírt név felelősségére és az öt megillető megbecsülés folytán közöljük a beküldött tudósítást. A rólunk mondott jóakaratu, de tulzó elismerés elhárítása után, tárgyilagossággal meg kell említenünk az estély körülményeit és sokat fáradozó rendezőit: Kovács Margitot, Perzait és Tamás Mártát, továbbá a ref. kollegium kedves és lelkes diákjait. Utóbbiak a színpad berendezésénél való segítségükkel, a kellékek összehordásával, a hasonló kulturális estélyek alkalmával, máskor is hasznos és meg nem becsülhető szolgálatait teljesítették. *A szerkesztő.*

HIREK.

Március 18.

Halálozás. Özv. *Agotha* Albertné Széles Mari f. hó 12-ikén, 55 éves korában, Székelyudvarhelyen elhunyt. Kiterjedt tekintélyes rokonság gyászolja.

Madách estély. A helybeli Jótékony Nőegylet ötödik irodalmi estélyét f. évi április hó 1-én fogja tartani. Ez alkalommal Madách Imre örökszép drámai költeménye „Az ember tragédiája“ kerül ismertetésre Szász József tanár előadásában. Az ismertetés keretében bemutásra kerülnek az I., IV., VI. és VIII. színek. A színek diszlevezésének és jelmezeinek elkészítésén egy nagy, kiváló erőkből álló rendező bizottság már hetek óta fáradozik, míg a színek bemutatására felkért műkedvelők a színek betanítását a már megkezdett próbákon nagy buzgalommal végzik, hogy a színpadi technikát és előadási képességet erősen próbára tevő darab előadása az eddigi irodalmi estélyek nivóján menjen végbe.

A lakástörvény megalkotása lenne, terv szerint, az összeülő parlamenti egyik első feladata. Lakók és háztulajdonosok érdekében kívánatos is ez ügy megnyugtató és végleges rendezése. Lakáshivatal, lakberleti bizottság intézkedik mindenfelé, anélkül, hogy ezek hatáskörével a közönség tisztában lenne, s a helyzetben általános meggyugvat tudnának teremteni. Talán sok is e kétféle hivatal, azért nincs egyéges intézkedés. Nálunk, a hol már alig kell olykor egy egy újabb esettel foglalkozni, költségkímélés céljából is redukálni kellene és lehetne is e hivatalokat. Egy helyen minden jól elintézhető lenne s a közönség is inkább tudná, szükség esetén hová folyamodjon.

A Csiki Lapok, a csiki magyarságnak ez a magyaros szellemű, derék heilapja szerkesztő cserélt. Eddigi szerkesztője: Élthes Gyula dr., ki a lapot mintegy 15 éven át, nehéz körülmények közt lankadatlan ügybuzgósággal, fájának lelkes szeretetével szerkesztette, repatriál és ezért a lapot megvált. A lapot, mely továbbra is az eddigi szerkesztő által kijelölt nyomon kíván maradni, ezúttal Csipak Lajos dr. fogja szerkeszteni.

A Székely Dalegylet a múlt vasárnap, 12-ikén, népes közgyűlést tartott, melynek legfontosabb pontja, a Nagy János lemondása folytán megüresedett elnöki állás betöltése volt. A közgyűlésen, melyen a női tagokat nem engedték szavazni, a 26 nőtag és 11 férfitag kivonulása után, a benmaradt 18- egyleti tag elnöknek Borosnyay Pál drt választotta meg. A dalegylet női tagjai és a kivonult férfitagok, kik Révay György dr. eddigi karnagy elnöksége mellett küzdenek, a választás érvényességét megfellebbezték. Ez ügyben hozzáuk is érkezett be egy hosszabbban indokolt irat, mely a sérelmeket részletesen fejtegeti. E nyilatkozat közlésének mellőzését azonban közérdekből előnyösebbnek láttuk, s ehhez való hozzájárulásra kérjük annak benyújtóit is. Mi magunk, akik hosszabb idő óta mély sajnálattal értesültünk a szép és érdemes multu egyleten belül előállott forrongásról — nehogy a megindult szakadás kimélyülését még ezzel is elősegítsük — idáig nem akartunk ezekből a dolgokból semmit a nyilvánosság előtt magunk is leszögezni. A mai nehéz és kulturális életünkre amugy is sok válságot rejtő időkben minden ilyen szakadás csak fájdalommal tölthet el; inkább megértésre és áthidalásokra van szükség, mint az érzékenységeknek a bajok piacra vitelével való további ingerlésére. Mi nem mondunk le a reményről, hogy a két ellentábor, illetve azok vezetői, kölcsönös engedékenységgel és a következmények levonásával, módot és alkalmat találnak a megzavart egyetértés újabb megteremtésére és ezzel elejét veszik, hogy a jobb sorsra érdemes egyesület fenmaradását a belső viszály lehetetlenné tegye.

Egyházi estély. A református ifjúsági egyesület márc. 19-én vasárnap délután 5 órakor a kollegium imatermében egyházi estélyt tart, melynek mű-ora a következő: 1. Közének: Mennyben lakó én Istenem. 2. Pán halála. Reviczky Gyulától. Szavalja: Vida András. 3. Felolvasás. Tartja: Adriányi Géza ág. evang. lelkes. 4. Golgota. Éveklék: Kovács Erzsébet és Kovács Irma, zongorán kíséri: Szabó Magda. 5. Judás. Ábrányi Emiltől. Szavalja: Winter Pál. 6. Zárszó. 7. Erős várunk. Éveklék a gyülekezet. Belépés ingyenes, önkéntes adományokat, fűtés és világítás költségeire, köszönettel fogadunk. Az estély rendezői: Mezei Ibolyka, Zirug Sári, Bölöni Vilmos, Szabó Ernő.

Az Altruista bank kölcsönével terhelte birtokok tulajdonosainak figyelmébe. Mindazon gazdák, akik u. n. szanalási költségben részesültek, amennyiben ki akarják egyenlíteni tartozásaikat, forduljanak felvilágosításért az Erdélyi Gazdasági Egyesület titkári hivatalához (Kolozsvár, Atilla-u. 10.)

Az Ellenzék postai szállításának eltiltásáról 2 héttel ezelőtt adtunk hírt. A tilalom visszavonása érdekében a megfelelő lépések akkor mindjárt megtörténtek. Örömmel értesültünk, hogy a tulságos hirtelenül kiadott tilalmat azóta vissza is vonták, s f. hó. 14-ke óta a bátorhangu, tartalmas magyar napi újság ismét eljuthat vidéki vevőkhöz és megrendelőihez.

A szombatfalvi ifjúság február 25-én zeufolt ház és nagy tetszés mellett adta elő Berczik Árpádnak „A vén kupec” c. népszínművét. Ünnepe volt ez, nemcsak a szombatfalvi ifjúságnak, hanem egész szombatfalvi városrésznak. A zersplők a körülményekhez képest mindnyájan jól játszottak. A jól játszóknál is kitűntek: Fenyédi Ignác, Szász Mózes, Nagy Ella, Hegyi Róza, Dénes Károly, Máté Ferenc és Dénes József. Ez a színlelés különben a szombatfalvi ifjúságnak két hónap alatt már a harmadik műkedvelői előadása volt. Ennek mindentáig nagyon örülünk, de legjobban a szombatfalvi ifjúság, akik bizonyára nagy örömmel üdvözlögetnek látják, hogy gyermekeik a szórakozás és léha szórakozások helyett szabad idejük tekintélyes részét az iskolában töltik, hogy magukat tovább képezik, lelküket nemesítsék és műveljék, hogy ez által büszkeségére váljanak fajuknak és példát adjanak más községek ifjúságának is a nemes munkára. Mindezt pedig a főúrnok Veres Dánát kántortanító. Ő is osztozik a felekezeti tanárok és tanítók jelenlegi nehéz helyzetében, de azért nem riad vissza fajja érdekében semmiféle fáradságtól és áldozattól. Az ilyen tanítók és tanárok ma kulturánk alappillérei, előharcosai. Ők valóban történelmi munkát végeznek s azért első

sorban érdemeseek a magyar nép hálijára és lelkes szeretetére. (Térszúke miatt késett.)

Köztudomásu, hogy a külföldről importált cigareta-papírnak és hüvelynek folyó évi január 16 tól kezdődőleg tilos az árusítása, s akinek ezen időpontban raktáron volt még ilyen áruja, köteles volt január végéig az illetékes nagy raktáraknál készletét bejelenteni. Ezen intézkedés érhetően igen érzékenyen érintett igen sok kereskedőt, kik nem számítva a meglepetésszerűen jött rendeletre, igen nagy költséggel meg lehetős menyiségű hüvelyt és cigareta-papírt szereztek be, s ez a helyzet késztette arra a marosvásárhelyi iparkamarát is, hogy a külföldről importált cigareta-papír és hüvely árusításának legalább 6 hónapra való meghosszabbítását kérje a pénzügyminisztertől. Előterjesztésére most a kolozsvári állami egyedárusági igazgatóságtól azt az értesítést kapta, hogy a bucaresti vezérigazgatóság megengedte, hogy mindazok, akik még rendelkeznek importált cigareta-papírral és hüvelyvel és azt be is jelentették, azzal a korlátozással, hogy minden hónap végén az igazgatóságnak jelentést tesznek, 1922 június 1 ig azokat árusíthatják.

Ruhákat fest, tisztít: Schmitz
 Odorheiu-Sz.-udvarhely Stefan cel Mare (Malom-utoza) 21.

A filharmikus társaság első hangversenyét mint már közöltük, március hó 25-én szombaton este 8 órakor fogja megtartani a Bukarest-szálló színháztermében. A városunk zenészeinek színét javát feloláló fiatal egyesület oly ambícióval készül az első bemutatkozóra, hogy szinte fölöslegesnek tartuak minden reklámot. A napokban megjelenő plakátok közölni fogják a teljes műsort. Csak még arra akarjuk felhívni az egyesület nagyszámu pártoló tagjainak a figyelmét, hogy féláru jegyeiket igyekezzenek 23-ig Z. Székely J. könyvkereskedésében kiváltani, mert a megmaradt jegyek 24 től kezdve a nagyközönség rendelkezésére lesznek bocsátva. Azok, akik nem pártoló tagjai az egyesületnek, a teljes hely-áratat fizetik.

A Napkelet március 15-1 számát Paál Árpád március 10-ig októberig című program cikke vezeti be. Aktuális írással szerepelnek Oajos Domekos, aki a mai erdélyi magyar politikát teszi kritika tárgyává, Weiss Sándor a „Két hét politika” rovatban a demokrácia helyes megfogalmazását keresi. Ligeti Ernő folytatja az erdélyi politikusok portréinak megrajzolását és ezúttal br. Josika Samu és Sándor József politikai egyéniségeit ismerteti. A cikkeket Hosszu Márton festőművész ceruzarajzai kísérik. A szépirodalmi rovatban Kaczer Illés és Wégenerné Földes Anna novellái emelkednek ki, versekkel pedig Bárd Oszkár, Kádár Imre és Erdélyi József. Érdekes cikkben Székely Béla az új merikai költészetet mutatja be. A jegyzet rovatban Járosi Dezso, Kereszturi Sándor, Erdélyi Kálmán, Kádár Imre jegyzetei a két hét minden időszertűségét felölelik. Balázs Béla regényének utolsó-előtti folytatását szintén az új szám tartalmazza.

A rom. kath. főgimnázium disztor-nája minden tekintetben fényesen sikerült. Az elég szép számmal összegyűlt közönséget kellemesen lepte meg a kiváló gondnal összeállított műsor minden egyes pontja. Különösen a mintacsapat gyakorlati a gyűrűhintán, a borláton és a nyújtón keltekkel méltó feltűnést. Úgyes volt a leány-növendékek fabotgyakorlata és a fiuknak tagszabdogyakorlata is. Mutatványok közt, Tamás Albert igazgató a rendszeres testgyakorlás hasznáról, az ifjúság egészségére való nagy befolyásáról tartott érdekes és tanulságos felolvasást. Az ifjúság hivatotat vezetéséért Biró Lajos tanárt illeti dicséret.

A „Róka város” gyalogjárójának hiánya évek óta megismétlődő jogos panasza az ott-lakóknak. Hóolvadás, őszi, tavaszi esőzések idején az ember bokán felül sülyed ott a cipőmarasztaló sárban, állandó rettegésben az így kapható náthától vagy esetleg még komolyabb meghűléstől. Az érdekelt lakosságnak népes küldöttsége járt a napokban ez ügy miatt a városi tanácsnál, kérve a gyalogjáró minél előbbi létesítését. Indokaik közt hiva hoztak arra is, hogy a szabályozás foly-a a hazak előtti tereletrészek ingyenes kiszajtatása által a város nygis elég tekintélyes vagyoni gyarapodáshoz jutott. A tanácsnál azt a választ kapták, hogy bár a jóakarát megvan, költségvetés hiányában a kérést ezúttal mégsem lehet teljesíteni. A lakók erre azt az ajánlatot tették, hogy a háza előtti burkolat költségeit kiki fedezni fogja, a várostól csak a munkálat elvégeztetését kéri. Ily körülmények közt nem kételkedhetünk abban, hogy a város ezt a közérdeklő munkát minél előbb végre fogja hajtatni.

Az Oltáregylet f. hó 16-iki estélye nagy-sikerrel folyt le. Hatáson volt a leánykongregáció énekkarának szereplése. Értelmesen, rutinosan szavalt Vass Magda. Kiváló tetszést és ujrázást váltott ki a Góllner Béla zongorajátéka. Pompások voltak a Jancsó Béla által vetített, az ókori építészeti remekeit ábrázoló képek, melyekhez Jaklovszky D. tanár szolgált érdeklődést keltő bevezetéssel

és tanulságos magyarázatokkal. A meglepő erőteljes hangu, Bálint József dr. hatáson népdal éneklését megújrazták. Úgyesen szavalt Biró András. Végül hatáson s méltóan zárta be az estélyt Khell, Voszka dr., Filó dr. művészi teknikával előadott vonós-triója.

Az erdélyi heremag minőségének javítása. Az erdélyi heremagvak (lóhere, lucerna) európai híróvnek örvendek. A laza kereskedelmi erkölcsök azonban az utóbbi időben megromították magvaik jó hírnevét. Szemetes, arankás, tisztítatlan áruval töltötték meg a beviteli államokat, miért is azok most tartózkodnak az erdélyi üzlet-kötésektől. A termelés régi színvonalának helyre-állítására érdekében az Erdélyi Gazdasági Egyesület üzembe helyezte ismét heremagtisztító osztályát Kolozsváron, amely a heremagtermelő gazdák rendelkezésére áll, ugyszólván önköltségi árban.

„Friss perece, friss perece, ebből húszat megehetsz” és felébredtem. — Szemeimet dörzsolve egy mozinak halvány körvonalai tűnedezték el a messzeségben. Director ur, egy esoda-mozinak! Egy mozinak, a hol a film csak egyszer-kétszer szakad, a hol a sarok között s a földszinti páholyok előtt néha napján el is lehet menni; egy mozinak, ahol az erkélyen csak három sor van s ahol nem hallszik egymásba préselt székek halálordítása s hol a sorok, pillanatok alatt nem fadznak piciny pótszékecskéket; egy mozinak, egy mese mozinak, hol néha látni is lehet. — Director ur! Őa azt mondja, hogy ez tényleg csak álom? Oh, ne legyen ily kegyetlen! Kérem, sokak nevében kérem, mondja, hogy nem volt álom, hogy igaz volt, csak elmúlt, de még visszahozható. Vissza, csak egy kis jóakarát kell hozzá, s megbecsülése annak a jó közönségnek, mely a maga áldozatát szépszámu leukban pontosan a mozi-oltárára helyezi. A „Névtelen vár” egy névtelen áldozata.

SPORT.

Vasárnap, 19-én d. u. 1/2 órakor fogja megtartani a Hargita Testező Egyesület kombinált football-csapata, az idény első barátságos mérkőzését a segevári C. F. R. csapatával, a kollegiumkert football-pályáján.

A csapatok a következő összeállításban fognak játszani:

Segevári C. F. R.:

Csernik, Dénes, Weinberger I., Kénosy II., Gulácsi Csiky Dáner Zultner Bartha I.

Bazsandt.

H T. E. kombinált:

Löbl L.

Binder I.

Weigel L.

Simion P. Németh A. Novák A.

Péter G., Kovács O., Dánet J., Cirlea C., Sándor I. Biró: Góllner Totyó.

Belépődíjak: számozott ülőhely 10, állóhely 5, diákjegy 2 leu.

A sportszövetség már kisorsolta a tavaszi bajnoki mérkőzések színhelyeit is. Az első bajnoki mérkőzés április 2-án lesz, itt helyben, a Nagyszebeni Sport Egyesület (N. S. E.) csapatával.

Helyben: Str. Prințul Nicolae (Árpád-u.) 37. szám alatt létesített

sörfőző telepünkön

az üzemet megkezdettük s azt

egész éven át

fenn fogjuk tartani;

állandóan szolgálhatunk

aznapi töltésű üvegekben, elsőrendű

világos és barna sörrel.

A sör árusítását március 25-én kezdjük meg. Szives támogatást kérnek:

FRANK & CIE.

KÖZGAZDASÁG.

A múlt év őszén egyik szeszgyárosunk 60 vagon burgonyát szállított be a megyébe. csaknem félmillió leu vándorolt ki a megyéből élelhetlenségünk miatt. Ne mondja senki, hogy nálunk ezt a 60 vagon, avagy akár 200 vagon burgonyát nem lehetett volna megtermelni; de hát mi ott is kísérletezünk a törökbuza termesztésével, ahol az csak minden 10—15 ik évben sikerül. A kőröspataki—homoródalmási egyenes vonaltól keletre és északkeletre kár minden talpalattnyi helyért, ahol a gazda a törökbuza termesztésével vesződik; ennél akármelyik termény inkább kifizetné magát a összehasonlíthatatlanul több jövedelmet hozna a gazdának. Éppen ez okból a Földmives Szövetség tervbe vette a burgonya intenzívebb termelését, mely aztán lehetővé tenné azt, hogy legalább ezt a terményt nem kellese szegényünkre idegen helyről beszerezni.

Egyik szeszgyárossal megegyezve, már ezen a tavaszon nagyobb mennyiségű burgonya vetőmagot szerzünk be s az önköltségi áron fog azok közt kiosztatni, akik vállalkoznak arra, hogy nagyobb mennyiségben termelnek burgonyát s megfelelő termés esetén, termésük fölöslegét napi, illetve piaci áron a szeszgyárosnak átengedik. Ezzel két célt érünk el, földjeink több jövedelmet hajtanak s termésünket azonnal, kellő áron értékesíthetjük. Mindazok, kik nagyobb mennyiségben óhajtanak burgonyát termelni, illetve, akik a Szövetség útján akarják burgonya-vetőmagjukat beszerezni, e szándékukat f. évi április 1-ig a Szövetség központi irodájába jelentsék be. Teljesen megbízható, hitelképes gazdák esetleg vetőmag-szükségletüket későbbi fizetés ellenében is beszerezhetik.

Műtrágya-, oltvány-megrendeléseiket a gazdák sürgősen eszközöljék. Az oltványok ára, kapott értesítés szerint, felemeltetvén, egy oltvány körülbelül 16 leuba fog kerülni.

Lóher és lucerna-mag beszerzése folyamatban van, kisebb mennyiségű búkkövy felett is fogunk rendelkezni. Zab és árpa vetőmagról gondoskodás e tavaszon nem történik.

A székelyzsombori gazdakör az alsósófalvi égettek javára 300 leut adományozott. Dicséret a derék zsomboriaknak.

A Földmives Szövetség nagygyűlése, ha va lami akadály utólag nem merül föl, f. hó 28 án lesz megtartva Székelyudvarhelyen a vármegye-ház nagytermében.

A múlt keddi piacon a gabonaárak estek, nagy lévén a kínálat: buza = 52—58, törökbuza = 42—44, roza 44—46, árpa = 40—44, zab = 24—28, burgonya = 12—14. fohér paszuly = 42—46 leuban kelt el vékánként.

V—6.

A szerkesztő üzenetei.

„A közönség egy tagjának“ a Goethe-estélyről be küldött, személyünket is meg nem szolgált elismerésben részeseit sorait hálásan köszönjük, közlésükről azonban, sajnálatunkra, le kell mondanunk. Az érthető személyi okokon kívül azért is, mert korábban már volt, a l a i r á s s a l érkezett, elfogadott tudósításunk. A finoman stilizált, meleg megértésről tanuskodó írást azonban, azíves engedelmével, szerkesztünk, mint egyik igen kedves emléket meg fogja őrizni. — „Kálmán.“ A b. levelében tárgyalt kérdést, már magunk is, komoly és tréfás formában is, szóvá tettük. Azonban... azonban sok mindenféle szempontra kell tekintettel lennünk. Lehet, hogy alkalmilag ötletes megjegyzéseidet még felhasználjuk, vagy magát a józsu írást eredetiben közzéteszük.

Kiadó: a Könyvnyomda R.-t. Odorheiu (Székelyudvarhely.)

Nyilttér.

E rovat közleményeiért a szerkesztő nem vállal felelősséget.

Nyilatkozat.

Alulírott Szemerjay Károly székelykeresztúri lakos (könyv- és papirkereskedő) sajnálatom kifejezése mellett ezúton kérek bocsánatot Z. Székely János urtól (könyvkereskedő, székelyudvarhelyi lakos) a vele szemben 1921. évi december 21. és december 30-án használt becsületsértő ki fejezéseikért.

Odorheiu—Székelyudvarhely, 1922. márc. 16.
Szemerjay Károly.

Tisztelettel értesitem tisztelt vevőinket és a n. 6. közönséget, hogy cégtársam: Sipos József a városról eltávozott s így e hó 13 ától kezdve a közös cég megszűnt. E naptól fogva érte semmi nemű felelősség a céget nem terheli.

Odorheiu—Székelyudvarhely, 1922. márc. 18.
Antal András.

Egy teljesen új grammofon 62 darab lemezzel
eladó. Megtekinthető: Lőrinczy és Zakariás fűszerüzletében, Odorheiu-Székelyudvarhely, Piac tér.

Hirdetmény.

A farcádi ref. egyház az oroszhegyi II ik határré-z Nyires-nevű erdőből 800—900 m² bükk tűzfát **március hó 25-én** a helyszínén árverésen elad.

Kikiáltási ár: 16 000 leu.
Farcád, 1922. márc. 10.

Lőrincz Dénes, gondnok.

Egy 14 levelű Filodendron
ELADÓ. — Czim a kiadóhivatalban.

Meghívó.

A székelykeresztúri takarékpénztár részvény-t.
1922 márc. hó 26-án, d. e. II óraker tartja
Székelykeresztúron, saját helyiségében
I-ső évi

rendes közgyűlését,

melyre a részvényesek tisztelettel meghívotnak.

Tárgysorozat:

1. Igazgatósági és felügyelőbizottsági jelentés a lefolyt üzletéről.
2. Az 1921 évi zárszámadás előterjesztése, nyereség megállapítása és felosztása, az igazgatóság, valamint a felügyelőbizottságnak a felmentvény megadása.
3. Esetleges egyesülés más pénztárral.
4. Igazgatósági tanácsosi — és felügyelőbizottsági tagok választása.
5. Indítványok.

Cristur-Székelykeresztur, 1922 febr. 22.

Az igazgatóság.

A közgyűlésen résztvenni kívánó részvényesek tartoznak részvényeiket f. év március hó 25 én déli 12 óráig az intézet pénztáránál elismervény ellenében letenni.

Az odorheii törvényszéktől.

C. 1448—1921.

Hirdetmény.

Az odorheii törvényszék közhírré teszi, hogy Benedek Dénesné szül. Sándor Regina homoródjánosfalvi lakos részéről az 1911. I. t. c. 748. § a alapjau előterjesztett kérelem folytán, mint volt cs. és kir. 82. gy. ezred katonája az orosz fronton Almásmezőnél 1915 január hó 27. napján délelőtt 9 óra tájban ellenséges golyótól szíven találva állítólag elesett, Benedek Dénes volt homoródjánosfalvi lakos elhalálása tényének megállapítása iránt az eljárást a mai napon megindította és az állítólag elhalt részére ügygondnokul dr. Jodál Gábor ügyvéd, odorheii lakost rendelte ki.

Felhívja a törvényszék Benedek Dénest és mindazokat, akiknek az ő életbenlétéről tudomásuk van, hogy a bíróságot vagy az ügygondnokot Benedek Dénes életbenlétéről értesítsék, egy-szersmind közöljék azokat az adatokat, amelyekből az ő életbenléte megállapítható, mert ellenkező esetben a bíróság a jelen hirdetménynek az „Ardealul Juridic“ ban történt harmadszori beiktatását követő naptól számított 3 hó 1-telte után, a nevezett elhalálásának tényét, a bizonyítás eredményéhez képest meg fogja állapítani.

Odorheiu, 1921. évi december 21-én.

D. Th. Gheorghiu, s., k., tszéki bírő.

A kiadmány hitelül: Burghardt, s. hiv. tisztv.

Eladó egy szalon tükör belgaöntött kristály-üvegből, faragott kerettel: Str. Reg. Carol (Orbán Balázs-u.) 42. szám alatt.

Nyugdíjas magyar-német betűszedő jó irással bárminő alkalmazást kér. Salamon Ignáca, Sz. udvarhely, Patakfalván.

Egy vörös mahagoni ebédlő-berendezés
ELADÓ: Str. Horia (Kornis-utca) 14. sz.

Szakmaképes kereskedősegéd helyben állást keres vas- vagy fűszerüzletben. — Czim: M. D. Str. Printul Nicolae (Árpád-u.) 29.

Ha tükörfényes és tiszta gallert akar úgy mo-
sásson a :: :: „**Kristály**”
a :: :: gözmosó-
gyárban
Kolozsvárt
Gyűjtőhely: Szenkovits János Utódánál
Odorheiu—Székelyudvarhelyt, Főter.

Eladó belsőség.

Lukács Lőrinc Bul. Reg. Ferdinand (Kossuth-u.) III. sz. alatt levő épületes belsősége, mely áll: 4 szoba, konyha, kamara, földszinten 2 szoba, mosókonyha, kert, istálló, kocsiszin, gazdasági udvar, sertésöl és pincéből, eladó. Értekezhetni dr. Borosnyay Pál ügyvéd irodájában.

FIGYELEM!

Tekintettel a husvétii ünnepekre, felhívjuk a n. 6. vevőközönség figyelmét dus áruaktárunkra. —

Állandóan kaphatók:

mindennemű fűszer-gyarmatárak, elismert, világhírű lisztek, cukor és kávék, esemege fajborok, likörök, cukorkák,	csiraképes gazdasági veteménymagvak, ásványvizsek, festékek, festő- és mesző-ecsetek, mosó- és mosdószappanok
--	---

legjutányosabb áron, pontos kiszolgálás mellett.

Szíves megbízásait kéri:

GÁL JÁNOS UTÓDAI

FARKAS és FORRÓ CÉG
Odorheiu—Székelyudvarhely.

Gazdaköri tagok!

mielőtt lószerszám-szükségeiteket beszerznék, tekintsek meg:

SZÓKE ISTVÁN
szíjgyártó raktárát

Str. Princ. Elisabeta (Bethlen-u.) 49. sz. a.,

hol állandóan a legjobb anyagból készült
igáshámok

raktáron tartatnak, melyek a gazdaköri tagok részére 5% kedvezményes áron kaphatók. — Továbbá készítek rendelésre minden nemű kocsibátot, a legjobb bőr lábszárvédőt. Javításokat gyorsan, pontosan és olcsón eszközök.

Tisztelettel: **SZÓKE ISTVÁN**, szíjgyártó.

TAVASZI ÚJDONSÁGOKAT

legolcsóbban vásárolhat

Hirsch Rudolf divatáru-üzletében,

hol nagy választékot talál:

férfi- és női gyapjuszövetekben, schweitsi grenadinokban, mosó kretonok és delinekben, seffirekben, vásznakban. Óriási választék férfikalapokban, harisnyákban, nyakkendőkben és gallérokban és kestyűkben, női és férfi esőernyőkben, stb.